

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy óra . . . " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla épületében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Bánffy hősiessége.

Pécs, 1896. december hó 4

Szőrnyű hősiességre szánta el magát Bánffy báró s nagy hirtelenséggel felmondta Ausztriának a vám- és kereskedelmi szerződést. Zengi is érte a providenciális államférfiu dicsőségét a kitartott tollak hadserege s egyenes felhívást intéz az ellenzékhez, hogy súlyedjen a föld alá szégyenletében, de rögtön, a miért Bánffy zsenialitását csak egy pillanatra is kétségbe vonni merészelte.

Aztán elkezdének ábrándozni, hogy lesz, mint lesz a magyar kormány eme korszakos lépése után: egyszerre kisütik, hogy milyen nagy előnybe jutottunk azzal, hogy mi mondtuk fel a közös szerződést, mert most mi diktálhatjuk a feltételeket Ausztriának az új szerződés megkötésénél, most védelmezhetjük meg csak igazán Magyarország érdekeit, s ha az immár teljes passzivitásra kárhoztatott oszták nem parirozna és feltételeinket en bloc el nem fogadná, akkor szétválunk Ausztriától s berendezzük közgazdaságunkat önállóan, saját érdekeinknek megfelelőleg; az eddigi közösségből ugyanis csak az osztráknak volt haszna.

Igen, a kormányparti sajtó hangoztatja most már, hogy a kereskedelmi szövetségből, vámközösségből, közös bankból eddig csak Ausztria részén voltak az előnyök a mi érdekeink rovására. Nos, ennek

a beismerésnek csak örülhetnénk, ha a kormányparti logikának nem volnának olyan tekervényes utai, a melyek mindig más-hova lyukadnak ki, mint a hova a józan emberi elme dirigálná a kufatót.

Mert józan logikával annak felismerése után, hogy az eddigi közösség csak ártalmára volt az országnak, nem lehet más következtetésre jutni, mint hogy szűnik meg hát az a közösség s rendezkedjék fel mindegyik fél a saját szükségletei és különben is összeegyeztethetetlen érdekeinek megfelelőleg. Mert az a biztatás, hogy Bánffynak sikerülni fog, a mi elődeinek nem sikerült harminc éven keresztül, s a mi érdekeinket az újból megkötendő szerződésben érvényre juttatni fogja, nem egyéb üres szóbeszédnél, a melynek semmi elfogadható alapja nincs.

Hogy a mi helyzetünk az alkunál előnyösebben alakult az által, hogy Bánffy a felmondással megelőzte az osztrák kormányt, nagy garral hangoztatják ugyan, de ennek az állításnak a megokolásával adósok maradnak. Hisz valahányszor a vám- és kereskedelmi szerződés megújítandó volt, eddig is mindig a magyar kormány volt a felmondó fél s mégis az lett az eredmény, hogy minden újabb alkunál az osztrák érdekek diadalmaskodtak; hogyan lenne tehát remélhető, hogy a mi érdekeink érvényesüljenek most, a mikor az osztrák érdekek vehemensebbül támadnak ránk, mint valaha s bizva abban a kényszerü-

ségben, hogy annak a szerződésnek — török-szakad — létre kell jönnie, az osztrákok már egy félév előtt utasították kormányukat a felmondás megtételére, most tehát először történik, hogy lényegileg mégis az osztrák a felmondó fél.

Az a felmondási komédia, a melyet Bánffy most eljátszott, valami nagy hősnék tüntetheti ugyan fel az üres lárma után indulók előtt, de a komolyan gondolkozók bizony csak megmosolyogják ezt a hősiességet, mert felmondani akkor, a mikor a felmondás a tulsó részen már rég elhatározott dolog, nem egyéb üres hősködéssel, hisz kitérni előle ugy sem lehetett.

De a mily elhatározott volt a felmondás, ép oly bizonyos, hogy az a felmondott szerződés újból meg fog köttetni s a legnagyobb hazugság az, hogy az esetre, ha a mi érdekeinknek megfelelő egyességet nem sikerülne elfogadtatni az osztrákokkal, akkor berendezhetjük külön, önálló háztartásunkat. Csak a bécsi sajtó nyilatkozatait kell elolvasnunk, hogy tisztában legyünk ennek az állításnak a tarthatatlansága felől. Bárminő árnyalatához tartozzanak is azok a lapok a tarka osztrák pártoknak, abban valamennyien megegyeznek, hogy Bánffy felmondása a legtávolabbról sem jelentheti azt, mintha a vám- és bankközösség megszüntetéséről csak szó is lehetne, mert szerintük Magyarország különválásának eszméje csak jámbor óhaj, való és komoly tartalom nélkül. Bécsben

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Toldi testvérei.

Irta: Herceg Ferenc. *

A hosszabb szünetet, a mely ebéd után a társalgásban beállott, a főerdész ur Toldija arra használta, hogy minden látható ok nélkül szivrehatóan nyöszörögni kezdett az ajtónál. Toldi ragyogó szürü, vakandok-színű óriási dogge volt.

A főerdész ur háza tájékán mindig lehetett látni ilyenféle pompás, de vadász emberre nézve haszontalan állatokat. Némelyek szerint pusztá uri kedvtelésből tenyésztette ezeket a parádés ebeket, mások azonban, akik nem hittek az öreg vadász gavalléros hajlamaiban, azt állították, hogy alkalom adtán egy-egy nagy urnak méreg drágán el szokta adogatni négy lábú kegyeltjeit.

— Valami baja van a kutyának? kérdezte a házigazda.

A főerdész nem válaszolt, hanem fél válláról végigmérve Toldit, megveő hangon szólt a kutyához:

— Engem akarsz rászédni, számár? Ne untass, hanem kotródjál vissza a kukódba!

A kutya olyan erősnek és bátornak látszott, mint a bika, az urának azonban föltétlenül engedelmeskedett.

— Valami baja van Toldinak? kérdezte a háziasszony, a kit a szép állat láthatólag nagyon érdekelt.

— Ördöge van! mondta a főerdész.

— Mikor ma reggel idejöttünk, a kert végében megcsimatolt egy koborló agarat és most ki szeretne menni, hogy megkeresse Szellő urfit és kitorje a nyakát . . .

— Olyan verekedő természetű a Toldi?

— Egy csöppet sem verekedő. Békés, sőt mondhatnám, hogy lovagias eb, de az agarakat kötelességből üldözi, mert alávaló vadorzók és sok kárt tesznek a nyulaink közt.

Toldi, a ki gazdája korholó szavaira láthatólag igen elszégyelte magát, szomorúan a kályha felé ballagott, de aztán addig forgott körbe, míg végre mégis csak az ajtó mellé telepedett. Ott nagyot ásított, a keresztbe tett lábára rakta a fejét és lehunyta a szemét.

— Elalszik, mondta valaki.

A főerdész azonban nevetve rázta meg a fejét.

— Csak szimulálja az alvást, magyarázta suttogó hangon. — El akarja magáról

terelni a társaság figyelmét. Ha aztán valaki véletlenül kinyitja az ajtót, Toldi nezz nélkül ki fog surranni az udvarra.

A kutya hunyorgó szemöldöke alól tényleg egy-egy éles oldalpillantást vetett az ajtó felé.

— A főerdész ur jeles kutyaismerő lehet! vélekedett a háziasszony.

— Jobban ismerem őket, mint az embereket, mert többet érintkestem velük, mint az embertársaimmal, válasszolt a főerdész. — Megvallom azt is, hogy egyik másik emberről csak közvetve tanultam magamnak ítélletet alkotni: tanulmányostam a kutyáját és annak a jelleméről következtettem a gazdája jellemére. Mert a kutya hűséges tükörképe a gazdájának. Szóval: mond meg nekem, hogy milyen a kutyád és én megmondom neked, hogy ki vagy magad . . .

A főerdésznek ez a mondása nevetésre ingerelte a társaság egyik felét és bosszantotta a másikat. Az öreg ur azonban szokott hidegvérrel és makacosságával védte különös álláspontját:

— Az ebeknek természetűl fogva bizonyos közös jellemvonásaik, vagy ha úgy tetszik: ösztöneik vannak, a melyek azonban különféleképpen fejlődnek az emberekkel való együttélés következtében. — Egyik állatra sincs a nevelés oly átalakító hatással, mint éppen a kutyára . . . Jól nevelt kutyára

* Mutató Mikszáth Kálmán 1897. évi Almanach-jából, mely tegnap került a könyvpiacon.

tehát a felmondásnak más hatályt nem tulajdonítanak, mint hogy a most fennálló vám- és kereskedelmi szerződés nem újul meg magától és változatlanul további tíz évre, hanem azt új alku alapján újból meg kell kötni.

Hogy Bánffy maga a felmondásnál legtávolabbról sem gondolt arra az eshetőségre, hogy ez még gazdasági különválásra is vezethet, azzal tisztában lehet mindenki, aki még emlékszik Bánffynak a nyáron tett nyilatkozataira, a melyekben kijelentette, hogy a megújítandó szerződésnek már minden lényeges pontjára nézve megegyezés létesült az osztrák kormányval, sőt a kormány szolgálatában álló sajtó már tele is kürtölte a világot azokkal az óriási vívmányokkal, a melyeket a dicső Bánffynak az osztrákoktól ebben az egyességben kicsikarnia sikerült.

Nos, ha az egyesség már ennyire haladt, akkor Bánffy most csak nem azért mondotta fel a szerződést, hogy az az új szerződés az ő világraszóló vívmányaival egyetemben dugába dőljön s mi külön vámterületet és külön bankot csináljunk.

Abban rejlik tehát a dolog bibéje, hogy az osztrákok a maguk részén akarnak látni minden vívmányt; nem elégesznek meg azzal, hogy Bánffy báró áldozatul dobja oda nekik a saját vasutainkra való rendelkezési jogunkat, hanem továbbra is élvezni akarják a fogyasztási adóknál bitorolt jogtalan hasznaikat, továbbra is fenn akarják tartani a magyar állatkivitel ellen önkényűleg felállított sorompóikat.

Ezért van szükség az alkudozások elnyújtására, a mi viszont a lejárati előtti felmondás szükséges voltát vonja maga után, hogy maradjon még elég idő az osztrák érdekek kiküzdésére. A gyászos alkura tehát nyitva az ut: a jelenlegi osztrák parlament nem enged ebben az alkuban egy tapodtat sem, s amint az osztrák birodalom népeinek hangulatát ismerjük, az ujonnan megválasztandó parlament még kevésbé fog engedni; minthogy

pedig megegyezni mégis muszáj, a magyar országgyűlés lesz az, a melyik enged, mert csak itt van olyan biztos többség, amely a kormány parancsára vakon szavaz; hogy pedig a magyar kormány ezt a parancsot kiadja az ő többségének, arról majd gondoskodnak Bécsben arra a bizonyos utilapura való jóindulatu figyelmeztetéssel.

Akkor hősködjék majd dicső Bánffy báró, ne pedig az osztrák részről már régen elhatározott felmondás elküldésével.

H i r e k.

Pécs, 1896. december hó 4.

Egy elfogott levél.

Kedves Gizikém!

Olyan szeszélyes kedvemben vagyok, hogy valakit okvetlen meg kell bosszantani. Én édes istenem! Miért vannak az embernek barátjai. Megbosszantalak téged: irok neked egy négy oldalas, tizenhat malaccal illusztrált levelet. (Sajnáljuk: a tinta malacokat — a melyek igen kedvesek, mert egy bájos kisasszony, a kit városunkban mindenki ismer, — tolláról cseppentek le — nem reprodukálhatjuk. A szedő.) Tudod-e Gizi, mint kezdem e levelet? Egy sóhajtatson. Az a szélroham, mely a ti szélmalmostok vitorláit megmozgatja, szelid zefir az én sóhajtomhoz képest.

Hogy min sóhajtozom?

Miért buvik virág kelyhébe az esti lepke, ha a nap első sugarát ráküldi vagy mért sug az éji bogár a neki megy a falnak, vagy mért lett író Szana Tamás, — megannyi problémák s tudnál-e azokra felelni? Semmi ellentmondás: nem tudnál.

Én a sóhajtomat mély bánatnak tudom be. Bánatom sőtét, mely gyászt igényel, mert mély, mint a tenger: a lányságomat gyászolom, hogy mért kellett annak a tizenkilencedik századra esni?

Hissen nincsenek többé fiatalemberek!

Ast mondd: vannak!

Ugyan ne affektálj Gizi. Hát fiatalság az a pityókás, ideg-zsábás, csillár alatt csöszködő, göthös aszott és váltókóros herbatea szintű fiatalág?

átragad valami környezetének modorából is. Okos embernek okos a kutyája, rokonszenves és tisztességes embernek nyájas és tisztességes kutyája van. Láttam már fölfuvalkodott, képzelődő bolondot is kutyában: annak a gazdája nagyszási hőbortban leledzett. Elkényeztetett, ideges uri asszonyoknak az eszéyes, a perfidiáig önző ölebük szokott lenni. . . . Látták már valami külön embergyűlölőnek a kutyáját? Nem volt négy lábú külön a bestia? A vadász kutyája maga is vadász, a juhászé meg négy lábú bojtár. . . . A paraszt kutyája együgyű, durva fickó, néha furfangos, de általánosságban igen becsületes. Ismétlem: mondd meg nekem, hogy milyen a kutyád és én megmondom, hogy ki vagy magad. . . .

A főerdész ur, ha egyszer belemelegedett a beszédbe, nem hallgatott el egyhamar.

— Elmondok önöknek egy megtörtént dolgot, a mely némelyeket önök közül talán meg fog győzni. Ime, az én Toldimnak három eleven ikertestvére van, kettő him, a harmadik pedig szuka. Vajda, Deli és Kata a nevük. Kölyök korukban negyedfél esztendővel ezelőtt ajándékoztam mind a hármat. Vajda volt gazdám, a gróf udvarán nevelkedett, Katát elkérte tőlem a gróf jószágigazgatója, Delit pedig az uradalmi ügyész. Két évig egyikét sem láttam a kutyáknak. Ekkor egy igen kellemetlen véletlen követ-

kezében sorra kellett látogatnom a három urat és ez alkalommal meggyőződtem róla, hogy mivé nevelődött Toldi három testvére.

Ugy volt, hogy egy testi-lelki jóbarátom valami hajmeresztő ostobaságot követett el. Hogy mit csinált, az nem tartozik ide; elég annyi: ezer forintra volt szüksége, vagy pedig főbe lőhette volna magát.

Elhatároztam, hogy segítek rajta, mert csalódos ember volt az istenadta. Nekem azonban nem volt pénzem. Kitől kérjek? Elmelegyek a grófhöz! Kétszer beszéltem életemben a kegyelmes urral, de rengeteg gazdag ember és nem tudtam elképzelni, hogy egy szegény ördögöt meg ne szánjon rongyos ezer forint erejéig.

A grófi kastélyban azt mondták nekem, hogy a kegyelmes ur a fürdőházban ül éppen, de ha félórát várok az előszobában, elfogadhat. Öt percet ültem magamban, mikor egy gyönyörű dogge lépett be. Azonnal megismertem Toldim fivérét.

— Vajda! kiáltám.

Az eb azonban egy vakkanással sem válaszolt, hanem komor fönsséggel leheveredik a szőnyegre, figyelmesen nézve az ablakban sümögő legyeket. Oda megyek hozzá, megsimogatom a szőrét. Vajda csodálkozva, szinte megvetően mér végig, miközben halkán és kedvtelenül morog. . . . Egy fél zsemlye volt a zsebemben, azt udvariasan

Van nekem egy tántim (te még nem ismered Gizi) szép ezüst baja van és oly fényes elokvenciája, hogy az Isten is anyósának teremtette. Nekem gyönyör hallgatni, mikor a fiatalságról, a leányságról beszél, mikor krinolint viselve, hogy is mondjam, ha egy kisé iszés volt, de boldog volt. Óh, ő még két napot táncolt egyvégébe!

Micsoda? Az én udvarlóm (istenem! udvarlóm?) már az első terem-fordulónál hidegen meghajtja magát a megye Fodor Tassilló strupirtságával spriccerezni. Ágneset iszik vele, a szélhámos. Astán politizál, kártyászik, mellesleg (de ez csak a mamák véleménye) miután jó nevelése van, óránként (egy evő kanállal) megkérdesi, hogy mulatok? Nem ártalmas a tánc? Meg hogy itt maradok-e hajnalig? Óh, te ókori cethal, nérd Jónásnak est a századvégi spriccerivóit s — nyeld el, be ne engedd napvilágra még a niniveiek leányai házi szükségletére se Ugy sem érnének semmit ezzel a — majommal.

Haragszom!

Van baj édesem, rogyásig, sok. Mert nem vesszed észre, hogy a kik előttem numeráltak és főleg (a mi fontosabb,) a mama előtt ponderáltak, azokban fölfortyant a nemzeti öntudat és sietnek még e szűkre maradt millenniumos évben megházasodni. Ami „becses lapjaink“ egyre-másra hozzák a hymen-hireket. Bizonyosan úgy van nálatok is. (Csak a miénket nem hozzák, Gizi!) A ki maradt, egy-két három nyomo. . . . (No, a népdalt akartam citálni) az Politika téna-asszonyokkal kacérkodik. Pedig egy kreicpolka többet ér Bismarck minden furfangjánál. Mert Kossuth Ferencek és Polónyi Géza lesznek mindenha, de egy jó kreicpolka táncost ma-holnap iszonyu sziv-elborulásunkra csak a muzeumokban fognak mutogatni. Hej, sok stréber honatya jelöltnek tudni kellene, hogy egy parlamenti szűz-beszéd vigalmainál többet ér az az izgalom, a mit a mi szűzi tekintetünk eredményez. Gizi! Csináljunk mi is ligát. Ha a néppárt meg akarja menteni a veszendő lelkeket: nem kevésbé nemes feladat az én vállalkozásom: megmenteni az ifjuság röpke éveit, a melynek gondtalan mulatozása — szégyen, gyalázat! — immár anakronizmus.

Gizi, hallottam lapos sóhajtatásodat! Ugy látszik: az analitikus okfejtés iránt nincs benned valami élénk vágy.

főljánlottam neki. A bestia azonban ásitva fordít nekem hátat, aztán a salon ajtóhoz megy, ott felágaskodik a kilincsig, kinyitja a szárnyas ajtót és eltűnik a szobában, anélkül, hogy csak vissza is nézne rám. Unta a társaságomat a fölfuvalkodott bestia.

— A gróf szoba sem fog velem állani, mondtam magamban.

Mikor később előadtam neki alázatos kérésemet, a kegyelmes ur tényleg igen röviden végzett velem.

Nagyon meglep, hogy hozzám fordul. Mi jutott eszébe? Banknak néz engem? Tánácslom, ne avatkozzék ilyen dolgokba. Ügyeljen, hogy rendben legyenek a számadásai Jónapot!

Meglehetősen el voltam keseredve, de azért mégis elmentem a jószágigazgatóhoz, a Kata gazdájához. Csak futólagosan ismertem ezt az urat, épúgy, mint az ügyészt is, mert egyikük sem volt vadász ember.

Az igazgató nem volt otthon, az udvarán azonban ott láttam a Katát. A kutya nagyon piszkos volt és feltűnően kövér.

— Kata! kiáltottam.

A farkát csóválva közeledett felém.

— Mivel etetik? kérdeztem az udvaron ácsorgó kocsistól.

— Kukoricamáléval de felfal az mindent, a mit össze tud lopkodni.

— Hát tolvaj?

No jó. Áttérek másra: irok neked a farsangi kilátásokról.

Hát iszen, ha össze nem szigorodik: lesz valami. Hallottam, hogy e szezonban városunkban jelmez bálát óhajtanak rendezni, confetti dobolással. Confetti? Mi a feki? Noch nie da gewesen. Ős budavárában rendesték est, hogy felkerültem. Ott ismerem meg Pichler képviselő urat. (Te mit szólnál hozzá, ha Kossuth Ferenc helyett neked lenne a titkárod? No, tudod... De képviselő. (Remélem, érteaz!) Azt mondják, andalgóan táncolja a dreischrittet. Óh, mily andalító!

Gizi, Gizi, mi tagadás benne, én már szeretném a házaselet affektusos drámájában a harmadik felvonást játszani.

Te Gizi, be pompás lenne, ha Ambrúst a — mama jövetelével ijeszthetném. Óh minő fancsali képet vágná; te, december 7 én lesz a nevenapja. Himzett papucsot csinálók neki: himzett papucsot, keresz, kérlek a Magyar Bazárban számára valami jó mintát.

De bohó is vagyok! Hiszen neked kellene először keresni őt. Ámde szigorúan megkövetelem a gondviseléstől, hogy hamarosan engedje őt megüzletelni. Még a fogaim első blombirozása előtt óhajtanám a fejkötőt... Ez csak eléggé redukált kívánság, mit gondolsz?

De visszatérek tárgyambos. Lesz, képzeld, menyecskék bálja is! Hm! Ha én abban már rendező lehetnék.

Mit gondolsz, nem jó lenne nekünk imádkozni a socializmus újra való kitörésén. Akkor szaporitanák nálunk a katonaságot s horogra... De nem folytatom. Nem szeretem a légvárakat. Pá, pá! Millenniumi stilszerűséggel 1000 szer csókol, hived:

Mici.

Naptrend 1896. december 5-én

Naptár: szombat, dec 5. — Róm. kath: Szabbas. — Prot.: Szabbas. — Görög-kel.: (nov. 23.) Amflok. — Zsidó: 8. Mikes. — Nap két 7 óra 17 percek; nyugszik 8 óra 51 percek — Hold két reggel 8 óra 29 percek; nyugszik 4 óra 5 percek este.

Időjárás: hőmérséklet 8-5 Celsius fok hideg; légnyomás 752. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hideg idő várható.

Színház: Három Kázmér.
Polgári Kerékpáros Egylet alakuló ünnepélye este 8 órakor a Vigadóban.
Israelita Jótékony Nőegylet thea-estélye este 8 órakor a Hattyuban.
Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban.

— De mekkora! Felmássik a padlásletrán is a friss tyuktojás után és künn a réten megfojtja a parasztlibát is. A nagyságos ur azért már agyon is akarta lövetni...

Kata esalatt nyájas pofával dörgölődött hozzám. Barátkozó természetű szuka volt. Kivettem sebeből a fél zsemlyét, a mit Vajda ur oly dölyfösen utasított vissza és megkínáltam vele. — Elfogadta, de nem ette meg, hanem az udvar végére kullogott vele és ott kaparászva félig betemette a homokba.

— Már akkor inkább odaadjuk a csirkeknek, mondtam magamban.

Mikor azonban föl akartam venni a zsemlyét, a bestia bösz morgással, csattogó fogakkal csapott felém. Nem hagyta a zsemlyét, ámbár neki se kellett.

— Nem fogok pénzt kapni az igazgatótól, mondtam magamban.

Az igazgató, mikor meglátott, úgy megörült, hogy majd kiugrott a bőréből. Megölegetett és édes bátyjaurának nevezett. Pénze azonban nem volt. Honnan is volna neki, szegény botos ispánnak? Jó tanácsosál azonban szolgálhat a kedves bátyjaurának... Volna egy kliense, a kit megnevezni nem lehet, az talán adna... De csak váltóra, biztos jótállókkal. Jókora kamatot is követelne persze, körülbelül husz percentet — de olyan sürgős a dolog...

Biztosra vettem, hogy a maga pénzét

— **(Bányász-ünnep.)** Ma, Borbála napján, mint a bányások védszentjének ünnepén, tartják a Dunagőzhajós Társulat bányászai szokásos ünnepélyüket. Az igazgatóság az ünnepély fényének emelése végett délelőtt istentiszteletet tartatott az ünneplő bányások részére, délben pedig bankettet adott, melyen a Dunagőzhajós Társaság tisztikara, **Wiener Rajmár** bányaigazgatóval az élén, úgy igen sok meghívott a város notabilitásai közül, továbbá fővárosi vendégek is vettek részt. A délután, illetve az este aztán a tulajdonképeni bányászmulatság ideje, mikor az ünneplő bányások tánc és bor élvezete mellett kimulathatják magukat.

— **(Mulatságok napja.)** A holnapi (szombati) nap már magán viseli az élénk, mozgalmas szezon képét, mert két mulatság is lesz holnap. Az egyik a pécsi polgári kerékpáros egyesületé, mely táncal egybekötött alakuló ünnepély címét viseli; a másik az israelita jótékony nőegylet, mely a szegények felruházási alapja javára rendezendő thea-estélyből áll. Derék kerékpár-egyesületünk, mely a milyen fiatal, ép oly nagy tevékenységet fejtett ki eddig is, most rendesi első nyilvános mulatságát a Vigadó nagytermében s hisszük, hogy ez a mulatság a közönség nagy érdeklődése mellett fog lefolyni. Az alakuló ünnepély, melyen a tagok iskolakerékpározást is mutatnak be, szép auspiciumok mellett történik meg s a legszebb biztató jele a jövőben az egylet előhaladásának. Az israelita jótékony nőegylet — mint minden télen — úgy az idén is a szegények javára tartja szokásos thea-estélyét s már ez okvetlenül biztosítja a sikert a jótékonycélú mulatság részére.

— **(Sz. Halifax hívei)** holnaptól kezdve áldozhatnak sport szenvedélyüknek, a mennyiben a korcsolya egylet pompás jégpályája holnaptól kezdve nyitva áll a tagoknak. Mint értesültünk, ha az idő jól viseli, illetőleg tartja magát, hát az idén több jégünnepélyhez lehet szerencsénk az elmarad-

adná ki uzsorakamatra. Egy napi gondolkozási időt kértem s addig is elmentem szerencsét próbálni a fiskálishoz.

Az udvarra érve, először nem is a gazda, hanem Deli után tudakozódtam.

— Ott van a hátsó udvaron, mondták a cselédek — most etetik éppen.

A kutya haragos ugatásai rohant elém.

— No, öreg, mi baj? kérdestem.

Megállott és morogva nézett rám. Aztán szaglászva közeledett, mikor pedig megveregettem a nyakát, már megfélekedett az előbbi haragjáról és nyájas közömbösséggel csóválta a farkát.

— Lehet vele beszélni, mondtam magamban.

Deli időközben jó étvágygyal látott megint az ebédjének, én pedig mellette állottam és folytattam az ősmarkedést. Onök nem is képzelik, hogy barátságos, nyilt föllépéssel milyen gyorsan lehet megnyerni egy haragos, de egyébként tisztességes kutya rokonszenvét.

— Hát jó az ebéd öreg? Mi? Hadd lám! Kukorica leves, sárgarépa — na megjárja! Mi az ördögöt, csirkecsont is van? Az már beszéd! Ezt a combot ideadhatnád nekem, öreg... Marad neked elég!

Mikor ki akartam venni a csontot a vályuból, megbotránykozott morgással kapott a kezem után. Kapacitálni próbáltam...

hatatlan villamos világítás és katonabanda mellett.

— **(Halálozás.)** **Sághy Pál**, agárdi plébános, szegsárdi kerületi esperes és egyházmegyei tanfelügyelő, három napi szenvedés után, vérmérgezés következtében, a napokban meghalt. A boldogult 45 éves volt s két évvel ezelőtt nevezte ki a megyés püspök ker. esperesnek és tanfelügyelőnek. Temetése a kerületi papság és a hívek nagy részvéte mellett ment végbe.

— **(A karácsonyi postaforgalom.)** A karácsonyi postacsomag forgalom könnyítésére nézve a postaigazgatóság a következőket ajánlja a közönség figyelmébe: Minden egyes küldemény a tartalomnak megfelelően, de minden esetre jó anyaggal és tartósan csomagolandó. Élelmi szerek, játékok, gyümölcs, úgy kalap, ruha, fehérnemű külön-külön burkolandók. Ezüst és aranyemléket, továbbá pénzt a fennebb felsorolt tárgyakkal együvé csomagolni nem tanácsos, mert esetleges kártérítésnél figyelembe nem vétetnek; s már a nyomozásnál is a tényállás kiderítését hátráltatja. A csomagoknak általában úgy kell göngyölve lenni, hogy egyrészt a göngyölet (burkolat) a küldemény tartalmát külső befolyás ellen megvédje, illetőleg, hogy tartalmukhoz a burkolat és a pecsét megsejtése nélkül hozzá férni ne lehessen, másrészt, hogy a tartalom más küldeményeken szállítás közben kárt ne tehesen. A csomag tartalmának minősége, természetete, a hosszabb vagy rövidebb szállítási ut, a visen, vagy szárazon, vasuton, vagy kocsin való szállítás majd egyszerűbb, majd erősebb és tartósabb csomagolást igényel. A kosarakba helyezett tisztított szárnyasokat tartalmazó küldemények címiratát úgy kell alkalmasni, hogy a lessakadás lehetősége kizárassék s e célból legelőszörűbb ha azok címirata keresztkezőkkel erős szinnyel a kosarra köttetik, vagy pedig a címirat fatáblácskára ragasztatik vagy iratik s a címáblácska sodronnyal vagy erős szin-

— Ne komisskodjál, Deli! Nem vagy te paraszt kuvasz! Ezért a rongyos csontot — hát nem marad neked elég? Látod, nagyon kell nekem a csont...

A kutya természetete egy ideig még morgott belől, aztán vigyen el az ördög a csontoddal együtt gondolhatta magában — kedélyes farkcsóválással falta tovább a répáját, nem bánva, hogy elviszem a csontot.

— Meg lesz a pénz! ujjongtam magamban.

Nem is csalódtam. Az ügyés mikor előadtam kérésemet, gorombászkodni kezdett velem. Később sopánkodásra fogta a dolgot. Mikor megtudta, hogy egy család sorsa forog kockán, egyszerre elhallgatott, kinyitotta a páncélos szekrényt és elémbé lökte a tiszaszást.

— Itt a pénz! Viassaadja, a mikor tudja... Kamatról ne beszéljen az ur, mert kilököm... Akar egy pohár szilvóriumot?

Ennyi az egész! — fejezte be elbeszélését a főerdész. Azért mondom: minden kutya hűséges tükörképe a gazdájának.

Talán tovább is beszélt volna, ha Toldi, a ki mindeddig nyugodtan feküdt az ajtónál, hangos vonításba nem kezd. A hátsó két lábán ült, a teste görcsösen vonaglott és remegett, a pofáját pedig szenvedő kifejezéssel emelte a padmaly felé.

neggel mindkét végénél fogva a csomaghoz tartósan hosszát tartják, hogy a szállítás alatt a cím le ne szakadhasson. Hogy főleg a romlandó tartalmú küldemények kézbesíthetése minden eshetőséggel szemben biztosítottassék, célszerű egy címirat másolatot a küldeménybe legfőképpen elhelyezni azon célból, hogy a küldeményre alkalmazott címirat leszakadása esetén is, a bizottsági felbontás alkalmával a címzett megállapítható a a küldemény kézbesíthető legyen. Minden csomaghoz szállítólevél szükséges, melynek a csomagra irt összes címadatokat kell tartalmaznia. A címzés a szállítólevél adataival egybehangzóan tisztán olvashatóan és tüzetesen (vezetők és keresztnevek, társadalmi állás, lakhely, község vagy puszta, utolsó posta, vármegye, utca, házszám, emelet, ajtószám) magára a csomag göngyölgére irassék, hogy a címzett, főleg ha a küldemény nagyobb városba szól is, könnyen és késedelem nélkül feltalálható legyen. Gyorsan romló tárgyaknál szükséges, hogy a záradék: „gyorsan romló”, törékeny tárgyaknál pedig a záradék: „törékeny” vagy a szokásos palack alak szembetűnőleg kitéssék. Végre a torlódás lehető csökkentése céljából, de még azért is, hogy a küldeményeket még az nap biztosan tovább küldeni lehessen, igen kívánatos, hogy a küldemények feladása a déli előtti időben történjék, e célból intézkedtem, hogy a kerület nagyobb hivatalainál folyó év december hó 20–24 ig beszárolag a küldemények a déli órákban is felvéssenek.

— **(Ismét vasúti karambol.)** Csak egyik nemrégiben lapunkban adtunk hírt egy Dombóváron történt vasúti szerencsétlen ségről, melynek egy szolga lett az áldozata; ma már ismét újabbról tudósít dombóvári levelezőnk. Ugyanis Dombóvárról Uj-Dombóvárra délután 1 óra 10 perckor induló személyvonat összetűköszött az előtte elmenő teher vonattal és két kocsi teljesen összetört, a mozdony pedig megrongálódott, s az utasoknak — csodálatos módon — nem történt az ijedségen kívül semmi bajuk. A dolog

— A bestának megint gyomorgörce van, — mondta a főerdész, helyéről felugorva. Zöld ugorkát zabált a kertben...

Asszal kinyitotta az ajtót.

— Coki, nyavalyás!

A kutya kikotródott. Mikor astán künn volt, elvetette magát és harangtisza, vidám csaholással és hosszú szökésekben a kert felé vágtatott, a hol reggel a kóborló agarat látta...

— Teringettét, káromkodott a főerdész — az alávaló most mégis rászédett! Gyomorgörceöt szimulált, hogy kirugjam a szobából. Hallottak már ilyet.

— Hát nem beteg?

— Kutya baja! Hiszen láthatják, ott iramodik!

— Hogyan, kérdezte a háziasszony, — hát Toldi hazudni is szokott?

— Biz az megcselekszi néha...

— A főerdész ur pedig azt mondta, hogy a kutya hűséges tükörképe a gazdájának?

Az öreg ur napsütötte arca rákvörös lett.

— Engedelmet kérek — meglehet, hogy néha elvetem a sulykot — de ez a história, a mit elmondtam, elejétől végig igaz.

úgy történt, hogy a személyvonat előtt rendszeren egy tehervonatot szoktak a dombóvári állomásról, az új dombóvári állomásra elindítani és a tehervonat után nemsokára a személyvonat is elindítatik. Ez így történt most is (tegnap) de, hogyan — hogyan sem, a személyvonat elérte a teher-vonatot, mit egy nagyobb fordulónál a személyvonat mozdonyvezetője nem láthatott és így nem is állíthatta meg a vonatját, csak midőn a kanyarodásból kijött, látta elrémülve, hogy közvetlen előtte van a tehervonat utolsó kocsija. Persze rögtön iparkodott a megállítással, de már későn volt és a katasztrófa megtörtént. A vizsgálatot azonnal megindították, mely hivatva van kideríteni, hogy kit terhel a felelősség.

— **(Katonai utóállítás.)** Holnap (szombaton) délelőtt katonai utóállítás lesz a Scholtz féle sörházban. Az utóállításra Kossuth Kamill vármegyei főjegyző és a katonai parancsnokság kiküldöttjének elnöklése alatt működő, polgári és katonai tagokból álló bizottság az utóállításra kötelezett hadköteleseket veszi vizsgálat alá úgy Pécsen, mint az egész vármegyét illetőleg.

— **(Halálos tévedés.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy egy ur (név) Leitersdorfer Józsefné különös szerencsétlenségnek esett áldozatul. Az urnó gyomorbajban szenvedett s gyakran vett be gölisport. Hétfőn azonban gölispor helyett arsenikumot vett be s a gyors orvosi segély dacára is pár órai borszasztó szenvedés után meghalt. Hogy miképp jutott az urnó lakásába az arsenikum, azt nem írta meg levelezőnk.

— **(Megverte a tanítót.)** Szegzárdi levelezőnk írja: A kevésbé értelmes szülők között sajnos, még mindig találkoznak olyanok, a kik nem fogják föl az iskoláztatás szükségességét és gyermekeiket csak nehezen küldik az iskolába, ha azután a tanító előadás után rossz magaviseletért, vagy hanyagságért gyermekét az iskolában marasztalja: kész a tanítót még tetting is bánalmazni. Így történt ez a Báltaszék melletti Kövesden is, a hol Zelezny Aladár községi tanító bezárta Freindt Mihály fiát, mivel nagyobb csint követett el. A brutális apa emiatt berohant a tanító lakásába és leszidta, majd pedig egy bottal úgy elverte, hogy napokig fogja az ágyat fektüdni. A felbőszült apa ellen a tanító bűnvádi feljelentést tett.

— **(Szerencsétlenül járt munkás.)** Az újdombóvári állomáson történt a következő szerencsétlenség f. hó 2-án az éjjeli vonatnál. Ugyanis az egyik kocsiakgató munkás, a mint a kocsikat egymáshoz kötötte az ütközőkre állott, hogy mi célból, azt nem tudni, valószínűleg, hogy azon keresztül jöjjön ki a kocsik közül, de még az ütközőn állt, a midőn sípjával jelt adott, hogy a vonat mehet, mire az rögtön megindult és az ütközőn álló munkásnak az egyik lábát, mely még az ütközők között volt, úgy összenyomta hogy tökéletesen palacsintává lett, mire a munkás fölfordított és a vonat megállt, már úgy kellett hordágyon a lakására szállítani a folytonosan jajgató munkást, ki csak önmagának köszönheti szerencsétlenségét.

— **(Lopás egy kapuban.)** Egy szegény, öreg asszonyt ma reggel meglöpött valami elvetemedett lelkű tolvaj. Az asszony, hazafelé tartván, a Makár-utca egyik házának

kapuja alá vonult, hogy egy-két percre ott keressen enyhét a csipős hideg ellen. Maga mellé tette kosarat, de a hogy meggémberegett ujjait melengette, nem gondolt a kosárral s így történt, hogy elemelhette mellőle a gonosslelkű tolvaj, a kit most keresnek, hogy lelketlen lopásáért méltó büntetést kapjon.

— **(Mégfulladt a füstben.)** Csajághy Lajos kaposvári ügyvédi irnok szerencsétlen halállal mult ki. Kedden este kissé erősebben elkvaterkázott a szokottnál s mámmoros fővel ment haza, hol rögtön lefeküdt aludni. Egő szivarja azonban ruhái közé keveredett, melyek tüzet fogtak s az egész szobát megtöltötték füsttel. Mire a tüzet a szomszédok észrevették, akkor már Csajághy megfulladt a füstben. Az elhunyt jóra való ember volt, ki életében sok szenvedéssel fizette meg ifjúkori könnyelműségét. Munkásságával és tisztes magaviseletével széles körben keltett maga iránt rokonszenvet.

— **(Szerelmes tolvaj.)** A mai szerelmi regények nagy számának igen prózai szokott lenni a vége és jó, ha csak kiábrándulással járt a hőseire nézve s nem hoz még rájuk előre nem látható csapást is. A mint azt hozott arra a természet, kövér menyecskére, a ki ma reggel azzal a panaszszal állított be a rendőrségre, hogy meglöpték. A ki meglöpté pedig, senki más, mint a szeretője, egy facér katonaviselt péklekény. Viszonyuk még a katonaeletből datálódik, s olyan mély volt, hogy a legény október elseje óta mikor a mundért levetette egész mostanig a szeretője pénzéből éldegélt. A menyecske azonban most már nem volt hajlandó több pénzt adni neki és a legény mit tehetett mást: ellopta 25 frt készpénzét a azzal az éjjel megszökött. Most keresik.

— **(Titokzatos levélíró.)** Valami pályát tévesztett ismeretlen ekzisztencia már régebb idő óta azzal szerez magának ebben az unalmas földi létben egy kis mulatságot, hogy névtelen leveleket írogat s azokban hol ezt, hol azt az urat vagy asszonyságot ajánlja a rendőrség figyelmébe. Ezek a névtelen levelek egész hazámra gyűltek már a rendőrségi irodában s a mennyit rendőrségünk jónak látott, utána is járt, már csak a gyánuba hozott egyének reputációja érdekében is. Természetesen, a titokzatos leveleknek sohasem volt igazuk, hanem ellenkezőleg azt a meggyőződést érelették meg a kutatókban, hogy a nagy besugó szerepét játszó ismeretlen levélíró ezekkel a levelekkel csak bizonyos gyanus egyénekről akarja elterelni a figyelmet, hogy azok annál szabadabban működhessenek. És mint legujabban kiderült, maga a titokzatos levélíró is ezek közé tartozik s rendszerint olyan dolgokat akar másra kenni, a melyeket maga követett el, vagy legalább kísérelt meg elkövetni. Remélhetőleg azonban a titokzatos levélíró nemsokára kézrekerül s ekkor maga esik a más számára ázott verembe.

— **(Tolvaj cseléd.)** Kerék Fülöpné magánzónánál mindenszentek napja óta szolgált egy fiatal leány, ki Bonyhádra valónak mondta magát és Felits Izabella névre szóló cselédkönyve volt. A leány elég jól viselte magát, mostanában azonban sok kimenőt kért s gazdaasszonya nem volt neki hajlandó ezt mindig megadni. Tegnap estére aztán szó nélkül elment hazulról s hogy ma

reggel se tört vissza, az asszonya utána nézett, hogy nem szökött-e meg? Rubáját bizony nem találta sehol s mikor a cselédkönyvét kereste egy szekrényben, az ott volt, hanem a szekrény másik fiókjából hiányzott három arany gyűrű és tíz forint készpénz. A leány tehát meglopta gazdaasszonyát és megszökött. Mint a vizagálat kiderítette, a leány cselédkönyve meg van hamisítva s azt valahonnan lophatta s így nem is úgy hívják, azon a néven, a mi a cselédkönyvben van. E szerint valami szélhámos nő lehet, a kinek nem ez az első bűncselekménye s ezért a körözését a legszigorubbán folytatják.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktár-nál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst, consolidások, serlegek, korsók, falidiszek, irókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lesszállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kaphatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

○ **A garasos alispán.** Üres ház előtt, vontatott előadásban folyt le Kasalicky 3 felvonásos vígjátékának bemutatója. Pedig hát maga a darab elég jó arra, hogy a közönség élvezettel hallgassa végig ezt a valóban jellem-vígjátékot. Zombor Gerő alispán

(Bognár) fukarságáról ismeretes mesze-földön, ezért kapta a „garasos“ jelsőt. Mint agglegény, élte földadatának tekinti egyetlen unokahugának, Böszikének (Bodroghy Lina) férjhez adását. Már mintegy husz kérés kapott előzőleg kosarat, mikor a darab kezdődik, és föllép a két új kérés Baráth Bertalan (Bihari) és Bögöméri Gyula (Baghi); előbbi egy váltólovagot, az utóbbi egy félkegyelmű, korlátolt földesurat tüntetve elő Csiky Gergely recipéje szerint, aki a „Proletárok“-ban oly nagy művészettel alkotta meg Timót Pál birkatenyésztő alakját. Ennek a két kérésnek a versengése tölti ki a darabot sikerülten. Azonban a hősnő, az eladó kis aranyhalacska Kenderesi doktort (Csiky) szereti, bárha később erről is lemond, mert azt hiszi, hogy csak pénzért szereti. A sikerült expozíció után azonban a bonyodalom szövésbe beletörlik a szerző bicskájá, mert Deus ex machina-ként előrántja a doktor szerető anyját, (Berkó Jolán) aki fölfedi az alispán előtt, hogy a doktor az ő fia. Ez okozta aztán, hogy a végkifejlet már nem tette kíváncsiá a közönséget, hisz ugyanis tudta mindenki, hogy Böszikéből és a doktorból egy pár lesz. Az epizód-alakok, és az ajkukra adott jellemzés azonban sokkal jobban sikerült a szerzőnek. Kitűnően van megírva Gerő szerepe, aki a gentri és képviselő szerepében ügyes genreképet mutat be a mai korszakból. A félénk szerelmes doktor szerepe is kellő lélek- és emberismerettel van megírva, sőt Rosta Vendel (Borosa),

Rostáné (Bresnay Anna), Birike (Kovács Mariaka) szerepei valamennyien tanulmányra vallanak. Legjobban exollált azonban a szerző Kenderesiné (Berkó) szerepével, melylyel az elkopottá vált megoldást oly ügyesen tudta érvényre emelni; meglátászik, hogy a színpadot és a színpadi hatást teljesen ismerő művész írta a darabot, aki még a legkisebb szerepet, Abrincs hajdu (Gyarmathy) szerepét is kellő samattal és igazi jellegzetességgel alkotta meg. Egészen más lapra tartozik, ha magáról a bemutatóról akarunk írni, a melyen meglátászik a kapkodás, a gyors tempóban való keresztülhajtás. Mintha valamennyi szereplő ideges lett volna, kivéve a kis Bodroghy Linát, aki értelmesen, lelkesen és elragadólag játszotta meg valóban nehéz szerepét, a mi mellett annál inkább kitűnt Fűréd i fogyatékosága, aki a dacára a szerepben előforduló sok latin szónak, teljesen hadilábon állónak mutata magát a latin nyelvvel. Animozitás legkevésbé veszt, mikor Fűréd irunk, és nem is akarjuk kedvét egészen lerontani, hogy megmondjuk ismételve véleményünket tehetségéről, csupán csendes részvétet kérünk számára. Berkó Jolán elemében volt és pompás alakítást nyújtott. Bihari, Baghi, Csiky, Kovács Mariaka, Bresnay Anna kiváltképpen jól megállották helyeiket. Angyal Ilka kis szerepében nagyon asintelen volt, Bognár pedig alaposan kiparodizálta Magyarországot összes alispánjait, ehhez a szí-

— Ha csupán bolondságok lettek volna, egy árva szót sem kellene többet rá vesztegetnünk.

— Mi történt tehát azon a bálon?

— Azt mindenesetre meg fogja tudni a holnapi lapokból, mert a dolog kétségtelenül nagy feltűnést fog kelteni, minthogy a dolog egy híres embernél — Paul Vitracnál esett meg.

— Vitrac? — A híres festő az?

— Igen — ismeri talán őt?

— Fájdalom csak név után, mert én a legnagyobb csodálattal viseltetem kiváló tehetsége iránt és nagyon örvidenék, ha személyesen is megismerhetném. Azt is bevallhatom önnek, hogy szándékomban van felkeresni őt és kérni, festené le Helént. A honoráriumot maga szabhatná meg.

Most már kétségtelen volt a tévedés. Ez az ember, aki az unokahugát Vitrac-hoz vezeti, nem gyilkolhatta meg azt az asszonyt, akinek a véres fejét a festő műtermébe vitték.

Jonville, aki nem vette le szemét beszélgetés közben a grófról, maga is meggyőződött most már arról, hogy a fantáziája rémképeket rajzolt eléje.

A Landauer e közben átrobogott a Concorde-hidon, s innen a Bourgogne-utcába kanyarodott, mely a Bourbon-térre vezetett.

Cavaroc előrelovagolt s a barátja háza előtt leugrott a paripájáról, hogy a kiszállásnál segítségére legyen.

Borodino gróf azonban annyira előzékeny volt, hogy maga segítette le a sérültet. Jonville miután se görögül, se oroszul nem tudott, csak hálás tekintettel

A legcsekélyebb, mivel Jonville e szeretetreméltó meghívásra válaszolhatott, hogy bemutatta magát.

Sőt kötelességének tartotta, hogy a kapitánynak nevét és rangját is megmondja, aki ugyan jobb szerette volna, ha ez a bemutatkozás elmarad.

Most már tudta Borodino gróf, kivel van dolga; szerette volna köszönetét nyilvánítani, azonban mégis hallgatott s így megakadt a beszélgetés. Cavaroc, ki egyáltalán nem volt beszédes kedvében, semmit sem tett, hogy az elejtett fonalat felvegye, barátja pedig egész figyelmét a bájos arcra irányította, melyet Heléne profilban mutatott neki.

A hasonlósága a meghalttal csodálatos volt; mégis úgy tetszett Jonvillenek, mintha az élő fiatalabb volna, mint a másik. De akárhogy volt is — elragadóan szép volt és pedig szépsége semmiféle szláv jelleget nem viselt magán Arcvonásai finomak és szabályosak voltak, mint egyáltalán a görög fajé, melynek anyja származéka volt; amellet szőke volt mint Gretchen és nagybátyja barna volt. Talán atyjának is — kit a törökök megöltek — szőke volt a haja; az oroszok között a szakáll és hajszin minden létehető árnyalata feltalálható.

Cavaroc, ki sokkal kevésbé foglalkosik a néma széppel, az oroszokról kapott felvilágosítást kevésnek találta, közeli adatokat szeretett volna tőlük kapni, miejött az ismerkedés bizalmasabbá vált volna és nem is késett soká kérdést intézni, melynek felelete közben az orosz főurnak okvetlen kellett közeli dolgokat is elárulnia.

— Gróf ur — szólítja meg — ép az előbb mondta

rephes bizonyára nem az hangnem szükséges, mint Pry Pál-ban, midőn a „Snucks ur” at emlegeti. Gyarmathy jóisten s kellő humorral adta Abrincs huszár szerepét. (s*)

Törvényszék.

§ Párbajozók a törvényszék előtt. Abból az ismeretlen párbajügyből kifolyólag, melyben a pécsi kir. törvényszék T a b a k Lajos három heti, ifj. L i t t k e József négy heti, K o h a r i t s József, ifj. E ö t v ö s Gusztáv és J a s e k Lajos vádlottakat pedig 2—2 heti államfogházra ítélte annak idején, — ma hirdettek ki a budapesti kir. Curia ítéletét, mely a törvényszék ítéletét helybenhagyja. Az ítélethirdetésen csak ifj. E ö t v ö s Gusztáv és T a b a k Lajos jelentek meg s előttük ki is lett az ítélet hirdetve, míg a meg nem jelent vádlottak előtti kihirdetésére újabb határnapot tűsött ki a bíróság. Az ítélet különben most már jogerőssé válván, következik, hogy az elítéltek kitöltsék a reájuk szabott államfogházbüntetéseket.

TÁVIRATOK.

— **Wekerle kinevezése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **W e k e r l e** kinevezése a közigazgatási bíróság elnökévé, ma hivatalosan megjelent.

— **Tüntetés egy tanár ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti klinikán Kovács József orvos professzor ellen a szigorlók óriási tüntetést rendeztek gorombasága és szigorúsága miatt. Növelte az izgatottságot és ingerültséget, hogy a professzor, a ki előre neszét vette az ellene történőknek, a klinikai udvart, folyosókat, sőt a tantermet is detektivekkel, rendőrökkel bujtatta tele. Kovács professzor tantermébe bezárkózva élvezte végig a tiszteletére rendezett tüntetést. Az ajtó előtt hallgatói éktelen abug-kiáltásokkal, füttökkel és gyalázó kifejezésekkel illették. A tüntetők közül többen szónokoltak, mire a hallgatók elhatározták, hogy az udvar felőli ajtót betörik. Ezt meghallván a rendőrök, meg szállották az udvart. Gyalázat! Verjétek ki! kiabálások kereszteték egymást, s küldöttség ment Ajtay dékánhoz, hogy a rendőrség jogtalan beavatkozását bejelentse. Ez alatt a többiek két rendőrt megverték és kidobták az utcára. Az udvar kapuját betörték, de a tanteremhez vivő kaput itt is bezárva találták. Most Ajtay dékán megjelent és az ifjusághoz szólva tudatta, hogy a rendőrséget kitiltotta az épületből. (Viharos éljenzés.) Felszótítja ezután a hallgatókat, hogy ha valami panaszuk van, forduljanak a tanári karhoz s jöjjenek vele együtt a dékáni hivatalba. Nem megyünk, mert akkor elvesztünk! Könnyű beszélni a tanár urnak! kiáltották, miközben Kovács professzor tantermé-

nek ajtaját döngették. Paulik rendőrfelügyelőt, a ki a dékánhoz ment, leköpdösték, gunyolták és meglökdösték. A dékán és a tanári kar kijelentették, hogy a felügyelőnek és rendőrségnek nincs joga az épületben tartózkodni, miért is azonnali eltávolításukat követelték. Az ifjuság tantermet követelt tanácskozásra, melyet a dékán készséggel átengedett. A tanácskozás délután megtartott.

— **Wolseley lord a hadseregekről.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A britt hadsereg főparancsnoka, Wolseley lord Edinburgban beszédet mondott a háborúnak a modern civilizációra való befolyásáról, különös tekintettel az általános hadi kötelezettségre. Kifejtette, hogy a három modern európai háboru közül az első Németország egységét biztosította, míg a másik megerősítette ezt az egységet, mely a német költők álma és Németország minden gondolkodójának vágya volt. Az összes osztályok katonai kiképzése, melyet az általános hadi kötelezettség magával hoz, gyorsan megerősítette a német egységet és egy nemzetet csinált abból, a mi csak szétszórt tartományok csoportja volt. Az erős, egészséges hadsereg erőt adott a német népnek és erős öre lett a nemzet becsületének és érdekeinek, védelmezője jogainak és szabadságának. Az egész beszéd dicshimnusz volt az általános hadi kötelezettség érdekében.

ön, hogy ónagysága, az unokahuga nem ért franciául?

— Egy szót sem! — viszonozta a nagybátyja.

— Hiss akkor önt, anélkül hogy megsérteném, megkérdezhetem, nem étkezett-e ön tegnap este egy nagyvendéglőben, hol igen kevert társaság található?

— Igen, a Café Americainban voltam. Talán ön is ott volt?

— Még pedig barátom társaságában; mi a terem ellenkező oldalán ültünk, éppen önnel szemben.

— Nem vettem önöket észre; egyáltalán nem voltam még szerencsés, önöket ismerhetni.

— Tán nem is lett volna ideje minket észrevenni, mert alig ültünk mi le, ön hirtelen eltávozott.

— Távoztam, mert már bevégestem volt ebédemet. Egy honfitársam, ki csak átutazva tartózkodott pár órát Párisban, elhurcolt engem is tegnap az opera-bálra, melyen ő még azelőtt sohasem vett részt, és onnan az előbb említett vendéglőbe. Miután ma reggel már Nizzába szándékozott utazni a gyorsvonattal, nem időzhetett hosszabb ideig. A Café Americainbeli tartózkodásunk egy cseppet sem volt részemről mulatságos s így elhatároztam mindjárt elhagyni a helyiséget. Onnan hazakísértem barátomat.

— Most tehát Nizzában van?

— Holnap már Monte-Carlóban kell lennie, hol a saját találmányu módszere szerint „Trente et quarente”-ot akar játszani; természetesen el fogja veszíteni a pénzét, amin azonban könnyen vigasztalódhatik, mert milliókat bir. Odessza leggazdagabb kereskedője.

— Valóban? És én civilbe öltözött tambur generálisnak tartottam.

— Csakugyan van valami a tartásában, ami arra enged következtetni, — tette hozzá a gróf nevetve; de rendkívül szeretetreméltó ember. Otthon nem ugyanazon körökben szoktunk megfordulni és mégis, ha idegenben találkozunk, nem kerülöm ki a találkozást vele.

Mindezt oly természetes hangon adta elő, hogy a kapitány most már teljesen meg volt győződve, hogy Jonville tévedett, midőn a két teljesen megegyező testalkatról a Café Americainban a beköltözöttet és a teherhordót Vitrac atelierjéből megismerni vélte. Az utóbbiaknak a két oroszhoz csak természetük volt hasonló és mi bizonyíthatja utóvégre is a feltevést, hogy két betörő, közvetlen a véghezvitt büntett után nyilvános helyen merne mutatkozni? Ennek dacára még egy próbának alá akarta vetni emberét Cavaroc.

— Elhinné ön — kezdte minden bevezetés nélkül — hogy mi, midőn önt odesszai barátjával a Café Americainban megláttuk, azt képzeltük, mintha mi önöket egy fél órával előbb már egy zártkörű bálon láttuk volna és pedig igen feltűnő elváltozásban.

— Az én koromban már nem álcázza magát az ember, jegyezte meg Borodino derülten.

— Mi, Jonville és én, résztvettünk ama bálon, melyet egy barátunk rendezett és ott igen nevezetes dolgok adták elő magukat.

— Igen, igen emlékszem már milyen fajta dolgok, a fiatal emberek mindenféle bolondságokat üztek. — Hol vannak az idők, midőn még én is olyan örültségeket csináltam?

NYILT-TÉR+)

Tekintetes Szerkesztő ur!

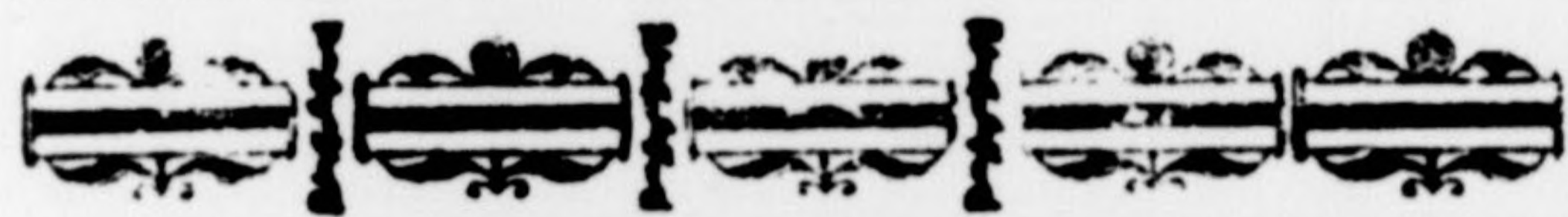
Folyó évi Deczemb. hó 4-iki lapjának „Törvényszéki“ rovatában az lett közlé téve, hogy engem a budapesti kir. törvényszék pénzhamisító banda tagját 2 évi fegyházra ítélte.

A dolog úgy áll, hogy Honig Jakab Amerikába vitorlásolt és társai, Haupt Ferenc és Szemányi József ellenem hamis tanukat szerestek, ezek vallomásai alapján pénzhamisítási kísérlettel lettem vádolva s így kerültem a jelzett ítélet alá.

Budapesten a végtárgyalás befejezése alkalmával Haupt Ferencz bűnbánó lett és nyilatkozott, Szemányi pedig akart nyilatkozni az iránt, hogy én ártatlan vagyok, azonban meg nem hallgattattak. — Különben is a hamis tanukra nem számítván, magamat védeni csak tagadással tudtam, azonban ma már ártatlanságom képe annyira kiviláglik, hogy maguk a fővádlottak leendő újabb vallomásaik és számos tanuk nyilatkozataik alapján egy újabb póttárgyalás megtartásáért a budapesti kir. ítélőtáblához folyamodván, ki fog tűnni, hogy ártatlan vagyok s a „pénzhamisító banda“ tagja sohasem voltam.

Tisztelettel

Horváth Kókán József.

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Haszonbérbeadás.

Nagykozár községhez tartozó Zsemenye pusztai

gazdasági birtok,

mely áll: lakházból, kertekből, gazdasági épületekből s körülbelül: 74 kat. hold szántóföldből és 39 kat. hold első osztályu rétből, s mely birtok Pécs városától egy órai távolságban fekszik: 1897. évi Január 1-től 6, esetleg 10 évre haszonbérbeadatik. — A feltételek **SIMONFAY JÁNOS ügyvédnél Pécsen Megye-utca 18. szám alatt** megtudhatók és az ajánlatok 1896. Deczember 18-áig ugyanott írásban, vagy szóval megtehetők.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjtalalmazott Szódapasztiláit.

Kapható 10 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

16688. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécs-baranyai központi takarékpénztár végrehajtónak Fábian Márton és neje Beer Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen 550 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1600. számú birtékben felvett + 1174/1. hrsz. 21. sz. házra 1125 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi deczember hó 16- napján délelőtt 10 órakor a pécsi kir. trvszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 112 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. trvszék telek-könyvi osztályánál 1896. évi szeptember hó 8-ik napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bír.

Életnagyságu

arczkép
krétarajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

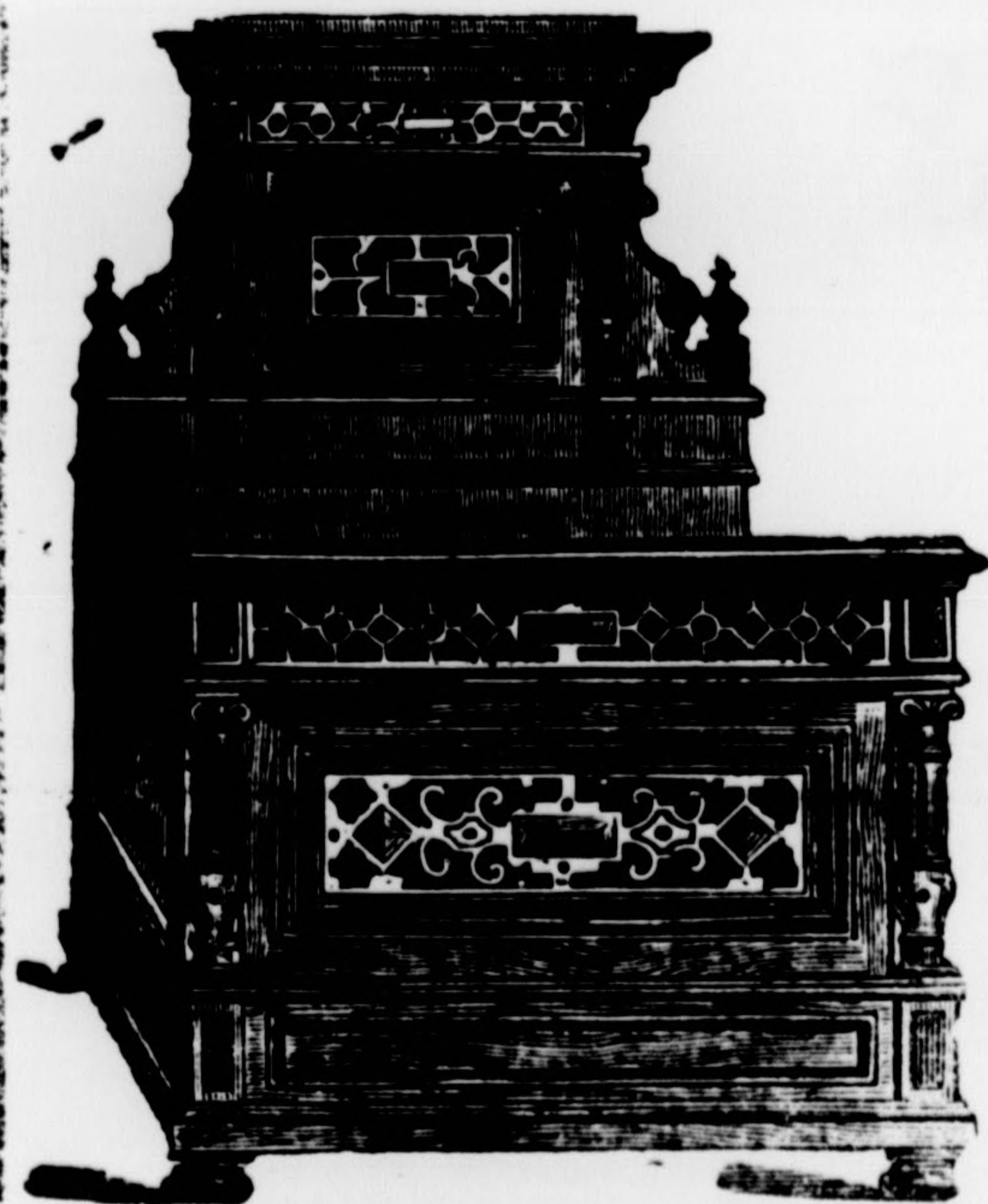
Legalkalmasabb ajándék
karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.